

STIJN
GISQUIERE

MAG IK
DEZE DANS
VAN U?

Stijn | SKRIBIS

“Welkom op het
bal, juffrouw. Ik heb
geen tijd te verliezen
en vraag dus maar
meteen: mag ik
deze dans van u?”

“Jazeker, als je me
kan leren hoe dat
moet. Trouwens,
ik ben Melodie.”
“Ach juist, mijn
naam is Ernst.”

Ernst begint:
“Dansen kan je
maar op één manier,
Valerie, en gelukkig
weet ik hoe. Zullen
we dan maar?”

“Eén-twee-drie,
één-twee-drie.
Zo gaat het goed”,
toont Ernst met
rechte rug en
benen gestrekt.

“Hé!”, merkt Melodie
op, “Het lijkt wel of
mijn kled me vraagt
om grotere sprongen
te maken. Heb jij
dat ook?”

“Ssst! Rug recht en
knieën gebogen,
Natalie! Opletten
hoor!”, zegt Ernst,
“En één-twee-drie,
één-twee-drie!”

2

3

3
1
70°

“Eén-twee-drie,
één-twee-drie.
Eén-twee-drie,
één-twee-drie ...”

“Mààg het ééens
wat ààanders zijn?”,
geeuwt Melodie.
Maar Ernst kijkt
recht voor zich uit.

2

1

2

3

“Eén-twee-drie,
één-twee-drie.
Eén-twee-drie,
één-twee-drie ...”

